

Když jsem se letos v létě loučil po osmi krásných dnech s mou milovanou Telčí, věděl jsem, že se vrátím v zimě na "místo činu". Telč působí jak magnet. To město má v sobě zvláštní kouzlo a od doby, kdy Milan Medvěd Kolář pořádá letní i zimní festival, je další dobrý důvod, proč se do Telče vracím.

A tak jsem ve dnech 27. až 29. prosince zahříval jedno ze sedadel ve sklepním útulném klubu před miniaturním pódiem a barem v zádech.

Medvěd letos změnil dramaturgický plán a vynechal poslední den roku jako den věnovaný hudbě.

Dcera slavných rodičů - Lucie Redlová

foto: Tomáš Pohl ©

Podle jeho slov je dobré se v ten den podívat na Javořici, kam by se jinak nedostal. Jen prý se ptala Jindřiška Brožová, cože má tedy dělat, když na Silvestra nehraje? A jaké jsou zimní dojmy z Telče? Telč počínaje podzimem působí jako vylištěné město. Telč v podstatě žije naplno jen v letních měsících. V Telči totiž nejsou pracovní příležitosti a vyliňuje se, jak mi řekla jedna z původních obyvatelek. Pojedete-li například ve všední den do blízkých Dačic, budete hledat stejně jako já, místo k zaparkování na náměstí. Takový problém Telč v zimě nemá. Vše má svůj rub i svůj líc.

Ale v Telči jsem byl kvůli muzice a nikoliv kvůli demografii.

První den 27.12. zahájila pardubická **Pouta**, tedy kapela víc než rok hrající nejen jako stenografická zkratka Poupat.

Pouta, to je především krásný a nosný hlas Radka Nováka a krásný a nosný hlas Ajky

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 04 Leden 2005 04:00

Troníčkové. Ale vedle nich se stále více prosazuje Pavla "Žába" Bělíková, u níž ostatní členové kapely narážejí na její budoucí povolání paní učitelky. Zkrátka, Pavla zapadla a umí.

Novou tvář v kapele byl nepřehlédnutelný Jarda Buksa, objevený jako bluesman v hospodě. Jarda sólově za velkého potlesku vystříhl bluesovku s názvem *Josef má novou pípu*, kde je rým: "..

a má mísu, táta má žízu, my máme bídu
.."

Em

Pouta autorsky získala především u jednoho ze zakladatelů Nezmarů Luboše Hrdličky, jehož *Pí sek*

jistě vejde do dvorany slávy. Ale skladba

Ještě dýchám

s úžasnou melodií v podání Radka tam jistě míří rovněž. A to Luboš Hrdlička předal Poutům CD s asi třiceti dalšími písněmi "ze šuplíku".

Jako vždy jsou v pozvánce na Vánoční prázdniny nevyplněné tečky, tedy dárek a překvapení.

Tím prvním byla **Lucka Redlová**. Lucka vystoupila i v létě jako host Žambochů.

Je těžké být dítětem slavných rodičů. Nejinak je tomu i u mladičké Lucie Redlové. Lucka zpívá své melodie s texty své kamarádky Radky Bzonkové. V jedné písni Lucka vyjádřila krásnou vzpomínku na čerstvé rohlíky získané po propité noci. Mně zaujalo blues s názvem *Milenky dávno nemluví*

. Jedním z mých hodnotících kritérií je schopnost absolvovat koncert bez pohledu na hodinky, v mém případě spíše na mobil. U Lucky bych si na celý koncert ještě chvíli počkal, ale ta chvíle jistě přijde.

Po "vyplněné tečce" nastoupila osvědčená značka z Českých Budějovic s názvem **Nezmaři**.

Zářící Šárka oblečená jako ze žurnálu, opálený Tonda Hlaváč, Pavel Zajda Zajíc s novým "lyrickým" výrazem a nepostradatelný Pavel Jim Drengubák čelící narážkám na svůj zpěv, který

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 04 Leden 2005 04:00

je víc než ojedinělý.

Nezmaři před léty uzavřeli v hospodě ve Lhotě s Medvědem smlouvu, kdy se Medvěd zavázal umožnit doživotně Nezmarům hrát v Telči 27. prosince.. Smlouvy je třeba dodržovat, i když s komentářem Zajdy, kdo dřív umře?

Nezmaři hráli především ze své nové CD .. **než tóny doznějí**, vybavené především skladbami jednotlivých členů kapely.

Byť bylo po Vánocích, Nezmaři přidali pár koled.

Bezefšeho

foto: Tomáš Pohl ©

V koledě *Pásli ovce Valaši* jsem však dost zřetelně slyšel lehce pozměněný refrén zpívaný asi jako .. *zajdom, zajdom špidlidom*.. Tak nevím. Celkový i umělecký dojem: díky Nezmaři.

V úterý 28. 12. zahájila pražská kapela **Bezefšeho**, tedy s jasným posunem z náměstí směrem na nádvoří. Není divu, CD s názvem **Libo-li** svědčí o velikém kusu práce kapely a je radost ji poslouchat.

Bezefšeho hraje v sestavě: Radka Geigerová, zpěv a flétny, Hanka Jansová, zpěv, flétny a akordeon, Vlasta Marušák- zpěv a klarinet, Honza Džony Sedláček - zpěv (super bas) a perkuse, Petr Peeters Beleš- zpěv a kytara, Zdenál Mňuk -zpěv, kontrabas a tanec a Michal Miklánek- kapelník, zpěv a kytara.

Vzhledem k malému pódiu mělo publikum zakrytý výhled na taneční kreaace Zdenála, ale i tak

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 04 Leden 2005 04:00

se tento velmi nepokojný kontrabasista dokázal prosadit.

Michalovi a Peetersovi se postupně dostala trsátka do kytary, ale oba si poradili, byť za vzájemných neuctivých poznámek.

Při písni *Ved' mě dál* i tentokrát zapracovala dvoučlenná dechová sekce, tj. hra na dvě cyklistické hustilky.

V přídavku pak pochopitelně zazněla *Skořápka*, která byla v soutěži Bonanza v pražském Country radiu poražena určitě nějakou skladbou "countrymana" Milana Drobného či někým podobným, jehož podporují hlasy paní Maruš a paní Zdenky ze Stodůlek.

Tak, Bezefšeho, ahoj v létě na zámeckém nádvoří.

První "tečku" vyplnila kapela **Jen tak tak** z Jindřichova Hradce vedená Mildou Vokáčem, autorem hudby a textu a mimo jiné i ředitelem gymnázia V. Nováka v Jindřichově Hradci. V kapele hraje i druhý češtinář z gymnázia, zpěvák a kytarista Pavel Jarčevský. Ozdobami kapely jsou Nela Mládková a Míša Rysová (letos maturuje), obě zpívající. Na kytaru dobře a nenápadně hraje Petr Pokovba.

Kapela vydala zatím dvě CD a koncem ledna je připraven křest třetí, na kterém bubnuje Jarda Krupička, který krom hraní s pražskou kapelou Schoenfelt zvučil celé léto s Honzou Friedlem v Telči.

Mezi jinými mě zaujala píseň *Po paprscích* na slova Josefa Václava Sládka. Milda ji věnoval třem letošním mrtvým - Karlu Zichovi, Zuzce Navarové a Pepovi Blažejovskému.

Jindřichohradečtí Jen tak tak

foto: Tomáš Pohl ©

Po koncertu jsme se s češtinářem Mildou shodli, jak málo víme o literatuře devatenáctého století, kterou jsme většinou je memorovali před hodinou. Milda si pak v šatně vyměňoval názory na pedagogiku se svou libereckou kolegyní Hankou Skřivánkovou. Studentům s gymnázia v Hradci mohu pány profesory jen závidět.

Se "zárodkem" druhé "tečky" jsem se potkal, aniž jsem o tom věděl, po koncertů Nezmarů na letošních Prázdninách v Telči. Dva vlasatí kluci, jmenovitě **Martin Mráz** a **Petr Fajkr** dávali k nejlepšímu seriálu písní od Greenhorns ve vlastní úpravě. Jenže někdy v časných ranních hodinách byli oba poněkud drsnějšími slovy .. "

jinak jste sračky

" - cituji jednoho nejmenovaného majitele firmy s názvem JimArt přesvědčení, aby se liberecká **Jen tak**

dala po deseti letech znovu dohromady.

Jimova slova byla vyslyšena tak druhou "tečku" vyplnily krásné písně zpívané krásnou černoobláskou s brýlemi - Mirkou Savčukovou za doprovodu obou "barových trampů" doplněných Markem Venclem na baskytaru s občasnými vstupy Honzy Nohy na bicí.

Zkrátka krásný návrat další kapely s geniem loci Liberec s názvem **Jen tak**.

Liberecký zvuk pak vyvrcholil nástupem **Jarretu**. Před koncertem promítl jeden z četných synů Medvěda, myslím že Ondřej, krátký film. Na záznamu z roku 1992 bylo první vystoupení Jarretu, zkrátka osmnáctiletý Marek Štulír, asi tak stejně mladý vlasatý Michal Kadlec a někde v publiku tělocvičny gymnázia seděl i mladý Bohouš Vašák.

Kromě smíchu jsem si uvědomil, co lze dokázat za dvanáct let spojením talentu a poctivého hraní.

Jarret jsem viděl zhruba před týdnem, ale Jarret je pro mě "chleba", protože se nepřejí.

V srpnu nashledanou aneb neúplná reportáž z Vánocních prázdnin v Telci

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 04 Leden 2005 04:00

Z novinek mě zaujal *Příběh Váni*, což je píseň Bulata Okudžavy s českým textem Ondřeje Suchého. Píseň zpívala Hana Hegerová a teď ji zpívá "nejlepší zpěvák" Jarretu, bubeník Honza Noha ve velmi originální úpravě.

A pak "*venku zuřilo jaro*", doznívala nádherná *Bouře nad Bílou* a byl konec. Jarret byl podle mého názoru vrcholem těch tří dnů, které jsem v Telči absolvoval.

Ve středu 29. 12. zahájila trampská kapela z Brna s názvem **Přístav**. V kapele jsou tři Alešové: Aleš Hrbek - kytara, zpěv ,

Markéta Jirglová

foto: Tomáš Pohl ©

mandolína, Aleš Marša - kontrabas a zpěv, a Aleš Macků - kytara a zpěv. Zpěvákem číslo jedna je Vít Buriánek (kytara) a ozdobou je štíhlá a půvabná Martina Strnadová - zpěv a perkuse.

Kapela je ověnčena řadou Port , samozřejmě včetně Trampské.

Přístav je postaven na velmi dobrém zvuku kytar a na zpěvu Víta Buriánka, byť tam občas slyším "vzdálené *brněnské bubny Kamelotu*". Zaujal mě i dobrý swingařský zvuk některých skladeb Přístav žertoval, že většina skladeb je podzimních, protože podle Martiny se v létě hraje a v zimě spí. V písni *Vinohrad* pak Aleš Marša (nahradil baskytaristu) úspěšně na kontrabasu napodobil zvuk fujary.

Středeční "tečka" byla pro mě velmi příjemným překvapením. Na židli usedla útla a křehká **Markéta Jirglová**

z Valašského Meziříčí. Markéta krásným hlasem a krásnou angličtinou zpívala táhlé a smutné písně na irské motivy. Jenže všechny písně si píše Markéta sama. Jak mi řekla, nemá zatím ani webové stránky ani CD, má jen další tři kamarádky a dohromady si říkají Siren a má velkého

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 04 Leden 2005 04:00

kamaráda jménem Glen Hansard. Hansarda jsem letos bohužel v Telči neslyšel, což byla má velká chyba. A právě G. Hansarda letos Markéta doprovázela. O Markétě zcela jistě ještě uslyšíme.

Koncert uzavírala kapela, o které snad ví i ten, kdo jinak folk neposlouchá. Zkrátka **Žalman a spol** s dalmatinem Bardem, kterého podle slov Jindřišky Brožové dva opilí trampí nazvali "březovcem".

Členové kapely si chlubili vánočními dárky. Petr Novotný dostal veliké náramkové hodinky a Jindřiška chtěla Honzovi dát něco zhotoveného vlastníma rukama a tak se neúspěšně pokusila vypálit CD.

Psát o repertoáru Žalmana a spol pokládám za zbytečné. Standardně výborná hudba, pohoda včetně závěrečné *Aby nás pánbůh miloval* a *Nezacházej slunce*.

Takže ty tři krátké dny utekly jako vždy. Poslední den 30. 12. byla na programu **Zuzana Lapčíková** a **Dr** **aga banda**. Ale o těch ať napíše zas někdo jiný.

Tak ahoj v Telči, léto je za rohem.